

Catedrala ortodoxă

RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SAPTAMANAL

Abonamentul anual: 400 Lei

Director: Pr. N. VASIU

Redacția și Administrația:
ALBA-IULIA, Str. Avram Iancu 3

Probleme bisericesti văzute de stat

Gravele preocupări ale politicii internaționale și depresiunea ce ne stăpânește. În aceste zile sufletul lasă pe un plan secundar multe probleme care în împrejurări normale ar da loc la importante discuții ideologice. Mai ales chestiunile bisericesti găesc o slabă rezonanță în opinia publică deși sănătatea morală a neamului este în funcție în primul rând de colaborarea sinceră și clar definită a Bisericii cu Statul.

Este adevărat că raportul dintre Stat și Biserica ortodoxă se află reglementat prin legea de organizare bisericească din 1925 și prin legea cultelor din 1928.

De atunci însă s'au perindat atâtea evenimente și am trăit atâtea prefaceri de ordin politic, național, social și chiar religios, încât în mod firesc se impun anumite adaptări la realitate sau verificări de atitudini, încât n'ar corespunde vremurilor nouă.

Normele de conducere și de viață religioasă ale Bisericii izvorăsc din Sfânta Scriptură, dogme, canoane, tradiție și orânduiri bisericesti organice și istorice. De aici caracterul conservativ al Bisericii ortodoxe, fără a însemna aceasta o stare închisă și definitiv statică. Dar biserica are ca prim și fundamental scop mântuirea sufletească a oamenilor și de aceea poate privi întreaga viață omenească dintr-o perspectivă care trece dincolo de contingentele vremelnice, deci mai presus de timp și spațiu.

Punctul de vedere al statului este însă altul și orientarea sa este, politică sau socială, după cumpăna vremii.

Actuala concepție a Statului Român asupra raportului său cu Biserica ortodoxă a fost preconizată recent de dl. ministru al Culturii naționale și al Cultelor, generalul R. Rosetti, prin discursul ținut la deschiderea sesiunii de primăvară a Sft. Sinod.

Dl. ministru a declarat că Biserica este singura în măsură și în drept să stabilească în conformitate cu chemarea ei și cu necesitățile timpului, normele de activitate.

Principial deci Statul recunoaște Bisericii dreptul de a-și stabili normele de activitate, conform autonomiei ce i s'a garantat. În privința aceasta Statul Român actual păstrează același spirit de încredere față de Biserica Neamului ca și Statul național și creștin de totdeauna.

Insuși dl. General Ion Antonescu, conducătorul statului a spus: „Eu însă dau sfintei noastre Biserici asigurarea deplină de a o sprijini din toată inima și din toate puterile pentru a pași cu hotărâre la împlinirea misiunii spirituale ce i-a hărăzit o dumnezeiesc și la care a trimis-o în mijlocul dreptcredinciosului nostru popor.”

Statul și Biserica sunt două instituțiuni care se întâlnesc necontenit în câmpul de acțiune simultană pentru promovarea intereselor vitale ale neamului. Ambele instituțiuni își au înfipte rădăciunile organismului lor în sufletul națiunii dar libertatea reciprocă de activitate nu poate însemna nici în viitor, precum n'a fost nici în trecut; o toală independență a unuia față de cealaltă și cu atât mai puțin nu poate să însemneze renunțarea la elementara și fireasca datorie de a recunoaște în anumite domenii prioritatea aceleia dintre aceste două instituțiuni care prin menirea sa organică, poate slui mai bine cauza națională.

Dl. ministru Rosetti accentuând că „Sfânta noastră biserică este liberă, având posibilitatea de a-și valorifica toate energiile sale spirituale” ridică la suprafață, din mulțimea de probleme bisericesti la ordinea zilei, următoarele ches-

(Continuare în pag. II.)

75 de ani dela înființarea Academiei Române

Academia Română a comemorat la înălțarea Domnului a 75-a aniversare a existenței sale.

Cu acest prilej s'a ținut o ședință solemnă și dl. prof. C. Rădulescu-Motru, președintele Academiei Române, a vorbit despre: Ființa și menirea Academiei Române, iar dl. Al. Lăpedatu, secretar general a arătat realizările ei.

La început această instituție s'a numit „Societatea literară română” și avea un scop determinat: stabilirea ortografiei, întocmirea unei gramatici și alcătuirea dicționarului limbii române.

Această lucrare trebuia săvârșită în timp scurt pentruca să se poată pune în circulație o limbă în stare să contribuie la promovarea culturii naționale.

„Societatea literară română” înființată la 1866, a fost inaugurată solemn la 1867 și în curând se numește „Societatea Academică Română”.

Dela 1879 începând se numește cu numirea actuală de Academie Română.

La început a avut 21 de membri, toți fiind numiți și nu aleși. În anul 1879 s'a stabilit ca fiecare dintre cele 3 secțiuni să aibă câte 12 membri, iar din 1935 începând fiecare secțiune are câte 15, deci în total 45 membri activi. În afară de aceștia sunt membri corespondenți și onorari.

Până acum au fost 137 membri activi, din aceștia sunt 41 în viață.

Academia Română are astăzi local propriu și 500.000 volume cărți și broșuri, 18.000 volume periodice, 100.000 foi volante, 8.000 volume manuscrise, 30.000 documente istorice, 20.000 stampe și fotografii, 2.734 hărți, 1.000 albume, 1.913 atlase, 7.000 note muzicale, 28.000 monete, 2.300 medalii, 158 ponduri, 200 sigilii, 739 mărci postale, 714 obiecte de muzeu.

Totalul bugetelor anuale dela înființare și până în 1940 este 360.000.000, din care sumă 68 milioane sunt subvenția Statului. Din acest buget s'au cheltuit 32 milioane pentru publicațiuni, iar 75 milioane pentru bibliotecă și colecțiuni.

Academia are 110 fonduri și fundațiuni provenite din diferite legate și donațiuni făcute în decursul timpului.

Patrimoniul mobil și imobil al Academiei se cifrează la un miliard și 200 milioane lei.

Cele mai multe fonduri au o destinație anumită și mai ales pentru premii.

În total s'au distribuit 745 premii, în valoare de 5.581.000 lei și s'au dat pentru studii de specializare burse în valoare de 5.842.000 lei.

Din aceste date rezultă clar impunătoarea activitate a Academiei Române în decursul celor 75 de ani de ființare și importanța sa actuală pentru viața culturală, morală și socială a poporului românesc.

Președintele Academiei Române a putut deci pe drept cuvânt defini astfel rolul Academiei:

Academia Română este instituția aleasă cu precădere de toate inimile generoase, care au voit în țara noastră în mod indirect, cu avutul lor, să contribuie la sporirea culturii naționale prin ajutoarea celor ce muncesc pe câmpul acesteia fie prin premii acordate muncii săvârșite, fie prin burse și înființare de școli, fie prin înființarea de instituții de asistență sanitară și socială. Legatele și donațiile cari și-au făcut, încă dela primele sale începuturi, și care s'au înmulțit ca număr și valoare pe măsură ce creștea și numărul anilor, au lărgit sfera de

(Continuare în pag. II.)

Cerc religios

În ziua de 25 Mai a. c. grupul religios IV din propopratul Luduș, și-a ținut a III-a misiune pastorală, din anul acesta, în parohia Chinciș, cu următorul program.

La ora 8 dimineața a început serviciul divin cu Utrenia, apoi Sf. Liturghie și taină Sf. Maslu, fiind slujbele făcute de soborul preoților din cerc, în frunte cu destinsul președinte al acestui cerc Păr. Petru Sămărghițan — Cucerdea. La sfârșitul sf. Liturghii Păr. Petru Sămărghițan, a predicat cu mult suflet și pricepere despre „Foloasele ce luăm în îndeplinirea lucrărilor Dumnezeesti. Mergi și te spală în lacul Siloamului și vei vedea). Predica a fost frumos expusă și temeinic argumentată, iar credincioșii au rămas deplin mulțumiți și lămurii asupra subiectului Biserica a fost arhiplină de bunii credincioși din parohie.

După masă la ora 3 s'a servit vecernia în sobor, în urma căreia, preoți și popor s'au îndreptat spre Școala primară de Stat din loc, unde Păr. Dumitru Biji — Iernut, cu priceperea și iscusința-i cunoscută a conferențiat, despre: „Stat și

datorințele noastre față de el". Subiectul fiind azi actual ca oricând, iar conferențiarul explicând detaliat, toate problemele mai importante în legătură cu ființa și existența Statului stăruind mai ales asupra poruncii eesului de față care este; unire, disciplină, supunere și muncă. Conferința a fost ascultată cu plăcere și viu interes de credincioșii care a fost deplin edificată asupra necesității timpurilor de azi de a ne întări la maximum în credința lui Dumnezeu și în nădejdea învierii neamului nostru românesc.

În sfârșit preotul local Ioan Velțan, arată importanța cercurilor religioase, precum și roadele predicilor și conferințelor din anii trecuți cu ocazia tinerii cercurilor religioase în această parohie, mulțumind apoi în numele credincioșilor distinșilor oaspeți pentru oboseala, munca și dragostea cu care au venit în această parohie, dând sfaturi folositoare atât în materie de credință cât și în calea de românism curat și integral.

Preot Ioan Velțan

75 de ani dela înființarea academiei Române.

(Continuare din pag. I.)

activitate a Academiei Române, și a făcut dintr'însa instituția de cultură română în înțelesul cel mai înalt al cuvântului. Ea premiază, deopotrivă originalitatea gândirii și virtutea faptei și prin aceasta întretine ritmul creației; iar prin comunicări și comemorări, membrii să aducă la lumină tot ce este mare și etern în firea națiunii române, și prin această unifică în acelaș destin aspirațiile Românismului. Înființată pentru a îndeplini nevoile modeste ale culturii unui popor, obișnuit de veacuri; fără altă ambiție decât aceea de a pune o regulă în vorbirea și scrierea limbii, de care se pentru neamul întreg noblețea originii și continuitatea istorică. A-

cademia Română, fără a imita, i prin mijloacele proprii ale inteligenței și ale inimii generoase românești s'a ridicat 75 ani, la situația ei de astăzi. Are o bogată bibliotecă, în care se adăpostește, de pe acum, un muzeu al limbii române, care poate fi socotit drept cea mai prețioasă comoară a spiritualității românești; are fundații de școli și are un spital construit și întreținut din legatul Menachem Elias, care este model în tot sud-estul european; are publicații de valoare și o activitate științifică, egală cel puțin, cu a celorlalte Academii străine.

Recapitulându-și astăzi înfăptuirile din ultimii 75 ani, departe de a se simți obosită, poate să privească cu încredere spre viitor, și sigură în puterile sale, să îndrăznească spre înfăptuiri și mai grele.

Probleme Bisericești văzute de stat

(Continuare din pag. I.)

tiuni: 1) reorganizarea învățământului teologic; 2) învățământul religios în școlile de toate categoriile; 3) reorganizarea vieții mănăstirești.

În ceea ce privește învățământul teologic punctul de vedere al guvernului s'a preconizat astfel: „Suntem convinși că conducerea sfintei noastre Biserici va relua asupra sa sarcina grea a pregătirii viitorilor preoți cu conștiința delină a marelui răspunderi ce va apăsa de acum înainte, în această privință, în parte covârșitoare asupra ei. Dacă Biserica nu poate fi singură răspunzătoare de unele devieri din timpul recent a unui număr oarecare a preoților dela preceptele Evangheliei, preoți care nu mai au ce căuta în sânul său, de acum înainte conducerea bisericească va avea să dea învățământului teologic o astfel de îndrumare încât generația viitoare a preoților să corespundă tot mai mult misiunii sale în ceea ce privește educația religioasă și spirituală a poporului nostru“.

Statul deci nu este mulțumit de felul cum s'a făcut în trecut pregătirea clerului, fiindcă lipsurile unei pregătiri conforme cu spiritul Evangheliei au dus la devierile unor preoți care nu mai au ce căuta în sânul preoților și apoi chiar „educația religioasă și spirituală a poporului nostru“ a suferit din cauza aceasta.

Ministerul Cultelor evident nu intră în amănunțele aplicării acestui principiu ci lasă Bisericii libertatea să soluționeze problema, pusă așa cum am arătat.

Tot atât de radicală este concepția guvernului și privitor la învățământul religios din școlile de toate categoriile. „A venit vremea — spune dl. ministru în aceeași cuvântare ținută în fața Sf. Sinod — de a rupe definitiv cu toate metodele trecutului, când ținta principală a predării religiei în școli era înmagazinarea cunoștințelor de date, nume, ani și teorii seci și reci. Dacă creștinismul trebuie să fie mai presus de toate, trăirea unei vieți religioase, atunci și predarea religiei în toate școlile trebuie să fie potrivită acestui adevăr fundamental“.

Ministerul Culturii naționale a și pregătit anteproiectele de legi corespunzătoare acestor idei. După aceste antiproiecte studiul religiei se va preda numai într-o oră săptămânală de fiecare clasă.

Astfel Ministerul Culturii naționale a reglementat în mod unilateral o problemă pe care el însuși o socotește, în primul rând de

competența Bisericii. Cu toate acestea Biserica n'a fost întrebată prealabil și nici opinia ei n'a fost până acuma luată în considerare. Teza Statului nu este, în sine luată, rea. Înmagazinarea cunoștințelor inutile este o metodă perimată, de altăparte dobândirea unor cunoștințe temeinice și pregătirea sufletului generației tinere pentru a dori și a trăi o viață cu adevărat creștină este pe cât de necesară pe atât și de valoroasă pentru viitorul neamului. Dar cum se va putea ajunge la dobândirea unor cunoștințe temeinice când studiul religiei se predă numai într-o oră săptămânală și când și această oră este considerată numai pentru „trezirea și întărirea credinței în Dumnezeu și, mai presus de toate, practicarea învățăturilor Mântuitorului“? Când în atmosfera școlii se va statornici convingerea că Religia nu este „obiect de studiu“ ca celelalte materii, ci numai prilej de a ține „un strâns contact cu biserica“, iar această biserică este o noțiune pe care o poate interpreta oricine, dela elevi începând și până la profesorul de religie, cum va voi, atunci rezultatul este dela început osândit să fie infim și mai slab decât cel de acum, iar opera de reformă morală a vieții publice, prin școală și biserică, în mod inexorabil compromisă.

Planul de organizare a învățământului religios în sensul celor arătate nu este conformă nici cu tradiția noastră bisericească, nici cu concepția pedagogiei creștine ortodoxe și nu concordă nici cu dispoziția sufletească a covârșitoarei majorități a poporului nostru care concepe „cinstirea lui Dumnezeu“ ca început al oricărei înțelepciuni și orice învățătură, bună numai dacă este împodobită cu cât mai variate cunoștințe religioase.

Într'un viitor articol vom analiza alte probleme cuprinse în importantul discurs programatic ținut de dl. ministru Radu Rosetti în fața Sfântului Sinod.

Pr. N. Vastu.

No. 2156—1941.

Comunicat.

Onor. Ministerul Culturii Naționale și al Cultelor cu adresa No. 29925—1941 ne cere să dăm concursul delegaților pe lângă Birourile Statistice Militare, pentru ca aceștia să-și poată îndeplini, în bune condițiuni, misiunea încredințată. C. Preoți vor avea să contribuie cu toată munca într-o satisfacere a acestor obligații.

Alba-Iulia, 10 Iunie 1941

Președinte:
Al. Baba

Secretar:
Pr. T. Ciuruș

Francmasoneria din nou actuală

Cartea d-lui Toma Petrescu intitulată „Conspirația lojilor-francmasonice și creștinism“ a adus din nou în actualitate problema francmasoneriei române.

Autorizația pentru publicarea acestei lucrări s'a dat de Ministerul Propagandei numai cu condiția să se publice în anexa volumului absolut toate numele membrilor lojilor din România.

„Gazeta Țării“ din 8 I. c. a și publicat o listă de 200 francmasoni. Intre ei figurează Dr. C. Angelescu, fostul ministru al instrucției și cultelor, C. Argetoianu, fost primministru și membru al Congresului național bisericesc, Voicu Nițescu, fost ministru, dr. Alex. Vaida-Voevod, fost primministru, câțiva diplomați, foști miniștri, profesori, etc. Evident lista nu este completă, lipsind dintre ei d. e numele d-ilor actuali miniștri amiral Păiș și general Zwiedenek, care au fost invitați de dl. ministru Mihai Antonescu să lămurească împrejurările în care au părăsit francmasoneria unde au fost înscrși, cu ani în urmă, din ordin.

Pentru a se cunoaște mai bine activitatea francmasoneriei se va inaugura în București o expoziție permanentă a documentelor și obiectelor masonice confiscate dela sediile lojilor și dela conducătorii ordinului conspirației din România. Se știe că după rebeliunea din

Ianuarie s'a dispus Parchetului de Ilfov să facă cercetări în privința francmasonilor și să informeze opinia publică. Până acum însă nu s'a comunicat nimic.

În „Gazeta Țării“ un fost francmason, dl. Scarlat Baluță, publică în schimb o scrisoare în care caută să prezinte motivele „participării Românilor la organizația francmasonică“ pentru a schimba „atmosfera de bănuială și de odiu care s'a creiat de zelul patriotic al unora neinformați; sau pripiti, sau interesați“.

Intre altele arată că — după fostul prof. Peretz — „e o datorie patriotică pentru toți intelectuali români să facă parte din francmasonerie, ca ei și numai ei să vorbească despre România și desromâni, străinilor“. D-sa mai spune că în lojile masonice s'a introdus „jurământul pe Noul Testament, salutul drapelului național care se arbora la deschiderea ședințelor“.

Din astfel de considerațiuni, continuă d-sa, „am săvârșit o faptă patriotică ce merită recunoaștere, iar nu hulă“.

Totuși dl. Băluță a crezut că trebuie să demisioneze din francmasonerie pentru că — și cu toate că între francmasoni se află „fruntași politici, literaturii, artei sau scrisului cotidian“ — erau

unii „care înțelegeau să-și facă și lor unele treburi, exploatând situația lor de mari demnitari ai ordinului“. Aceasta bine înțeles, pe lângă „apărarea intereselor românești“.

Diavolească mai este și mintea aceasta a intelectualilor „fruntași politici, etc“. Ridică un steag pe care scriu „apărarea intereselor românești“, ca la umbra lui „să-și facă și lor unele treburi, exploatând situația lor de mari demnitari“ și dacă îndrăznești să le arăți că „idealul“ este numai o fațadă și că „unele treburi“ care sunt atât de multe, încât din cauza lor, imensa mulțime a popoului românesc trăiește o viață de mizerie și de sclavi, îți impun tăcerea sub cuvânt că ești „neinformați, pripiti, sau poate interesați“.

Adevărul este însă altul. Căci „fapta patriotică“ a francmasonilor și a aderenților lor cu concepții similare a adus neamul în starea în care se găsește acum și de unde trebuie s'o scoată, cu sacrificiul vieții și cu suferințe necunoscute până acum, tocmai aceia care, fiind mai puțini „intelectuali“ sunt în schimb mai mult „creștini“. Iată de ce trebuie, cu un ceas mai curând, lămurită în mod definitiv această problemă a francmasoneriei românești.

Statistica vicariatului din Alba-Iulia

Deoarece eparhia noastră nu și-a putut ține în acest an adunarea sa eparhială, desprindem din raportul general întocmit de Vicariatul din Alba Iulia unele date statistice, care interesează în primul rând preoțimea noastră.

Eparhia Vadului, Feleacului și Clujului are în total 15 protopopiate și 392 parohii. Din aceasta Vicariatul are 8 protopopiate cu 205 parohii și 28 filii.

Vicariatul cuprinde 39.695 familii ortodoxe cu 35.168 copii sub 7 ani și 32.309 copii, între 7—15 ani. Peste această vârstă sunt 56.819 bărbați și 56.679 femei. În total deci credincioși de sex bărbătesc sunt 91.417, iar de sex femeiesc 89.558. Populația totală a vicariatului este deci de 180.975 suflete, adică 60 la sută din totalul locuitorilor depe teritoriul cuprins de vicariat.

Nașteri au fost în total 5251 de suflete. Din acestea legitime sunt: băieți 2489, iar fete 2341. Nașteri nelegitime sunt: 200 băieți și 221 fete.

Cununii bisericești au fost 919, numai civile 127. Căsătorii mixte sunt 130 din 58 de parohii.

Divorțuri au fost 49 în 31 de parohii.

Au murit 1724 bărbați și 1597 femei.

ROLUL PREOTULUI

în asistența bolnavilor și medicina socială

(Continuare din numărul trecut)

de Preot Aurel Velea

Înainte de săvârșirea acestei Taine credincioșii trebuie să se mărturisască, așa că preotul află iarăși toate boalele, atât cele sufletești cât și cele trupești. Pentru boalele sufletești singurul mijloc de tămăduire este rugăciunea prin care se întărește credința în Dumnezeu dela care vine tot darul tămăduirii. Când creștinul suferă de vre-o boală trupească atunci preoții, după ce au săvârșit Sf. Maslu îl îndeamnă pe cel bolnav să cheme medicul cât mai repede, ca să nu i se agraveze boala. Cum această Taină se săvârșește mai ales în casa bolnavului, preoții au ocazia să constate igiena casei și astfel este momentul când pot să dea unele sfaturi igienice, care de multeori sunt mai bine primite și urmate decât atunci când sunt date de medic.

De multe ori am întâlnit oameni bolnavi cari, îndemnați de nepricepători, încep să-și aplice regimuri de alimentație prin care își grăbesc singuri ruinarea sănătății. Mai sunt unii cari se arată medicului care le rândue me-

dicamentul cât și regimul de mâncări, însă ei folosesc numai medicamentul fără a se ține și de regimul de alimentație rânduit, crezând că se pot tămădui folosind și numai medicamentul.

Deaceia e bine ca să fie sfătuiți oamenii bolnavi să urmeze înocinai și regimul de mâncare rânduit de medic.

Slujba aghiasmei mici

„Adică sfințirea cea mică a apei sau sfințenia care se face la zi întâi a fiecărei luni sau când va voi cel mai mare spre toată trebuința“.

„Știință să fie că prea bun obicei este și folositor de suflet a se face în biserică, în mănăstiri și în case, sfințirea apei la toate zilele dintâi ale lunii și a stropi pe oameni în mănăstiri și în chili, asijderea și în casele mirenilor și toate ale lor. Că sfințirea apei acesteia pe care Duhul Sfânt prin rugăciunea preoților o sfințește, multe feluri de lucrări are precum însăși ectenia sfințirii și rugăciunea mânturîsesc. Că prin stropirea ei duhurile cele

vickene din tot locul se gonesc, și se iartă și păcatele cele mici de peste toate zilele, adică nălucirile diavolești; gândurile cele rele; iar mintea se curățește de lucrurile cele spurcate și îndreptată spre rugăciune se face; adnce dar, spază, înmulțirea câștigului și îndestulare; boalele le gonesc și dă sănătate sufletească și trupească. Și mai scurt să zicem: toți cei ce primesc cu credință iau sfințenie și binecuvântare. Pentru aceasta dar datori sunteți voi preoților să vă învățați enoriașii voștri ca să primească pre ea cu credință spre mare folos al lor“.

Molitselnic ed. cit. pag. 159.

Odată cu această slujbă care se face pe la casele credincioșilor, preotul poate face o adevărată ancheta sanitară, prin care constata curățenia caselor și a curților.

„Iar mergând prin casele parohienilor să nu vă mulțumiți numai a intra, a stropi și repede a pleca. Ci, zăboviți dragii mei mai zăboviți o leacă. Ochii voștri să pătrundă peste tot: prin casă, prin ogradă, pela grajduri și cotețe, în timp ce stând de vorbă cu gospodarii, vă veți interesa de fiecare membru al

casei și de sănătatea lui. Încredințați-vă personal, pe unde și cum își petrece timpul fiecare! Povățuiți-i cu timp și fără timp, să-și păstreze curățenia trupului, ca o oglindire a curățeniei sufletului“).

După terminarea sfinței slujbe, credincioșii în unele părți au obiceiul să-i servească cu mâncare pe slujitori, așa că, în timpul cât stă preotul la masă, are prilejul să discute cu cei din casă despre obiceiurile rele dela ospete, unde mai mulți oameni mănâncă din aceeași farfurie, ori se folosesc cu aceeași lingură și beau din același pahar. Combătând în felul acesta obiceiurile dela sate, prin care se răspândesc foarte mult boalele molipsitoare, în mod indirect le dă oamenilor sfaturi igienice.

Cuminecarea²

Atunci când preotul dă credincioșilor Sf. Cuminecătură, are grije să aibă două lingurițe, în așa fel ca după fiecare să poată steriliza lingurița folosită într'un vas cu o soluție desinfectantă.

1) Sfat duhovnicesc de I. P. S. S. Nicodem, Patriarh, vezi revista Bis. Ort. Rom. No. 9—10 din 1940 București, pag. 644—645.

2. Molitselnic ed. cit. pag. 173.

Dl general Ion Antonescu, conducătorul statului la München.

Miercuri, 11 l. c. a sosit cu avionul la München dl. general Ion Antonescu, conducătorul statului, rămânând aci două zile.

În prima zi a avut o întrevvedere îndelungată cu dl von Ribbentrop, ministrul de externe al Germaniei.

A doua zi dl general Antonescu a fost primit și de Führerul Adolf Hitler.

Primirea conducătorului statului român a fost foarte cordială și într'un cadru deosebit de fastuos.

Hirotonirea noului episcop al Caransebeșului

Noul episcop al Caransebeșului, **P. S. S. Veniamin Nistor**, a fost hirotont în catedrala din Sibiu, în duminica Rusaliilor.

Hirotonia a fost îndeplinită de I. P. S. S. mitropolitul dr. Nicolae Bălan, asistat fiind de P. S. S. episcopul dr. Vasile Lăzărescu al Timișorii de P. S. S. dr. Vasile Stan al Maramureșului și de P. S. S. dr. Partenie Ciopron al Armatei.

Ceremonia sfintirii într'un episcop s'a făcut într'un cadru deosebit de solemn, participând și delegați ai eparhiei Caransebeșului, precum și un numeros public din Sibiu, unde noul episcop este foarte simpaticizat.

După actul hirotoniei I. P. S. S. mitropolitul Nicolae al Ardealului a rostit o strălucită cuvântare arătând importanța scaunului de episcop al Caransebeșului în viața noastră bisericească.

P. S. Sa episcopul Veniamin al Caransebeșului a făcut canonică mărturisire de credință și făgăduelile solemne de-a fi un demn urmaș al înaintașilor săi în scaunul vlădicesc primit.

Vizita miniștrilor unguri în Italia.

Săptămâna trecută a fost în Italia timp de câteva zile în vizită oficială, premierul Ungariei, d. Bardossy Laslo. Dsa a avut întrevederi repetate cu ducele Mussolini.

În ziua de 9 l. c. a stat la Roma ministrul de război al Ungariei, generalul Bartha Karoly. Cu acest prilej a fost primit și de șeful marelui stat major al Italiei, generalul Caballero.

După comunicatul transmis de postul de radio Budapesta, generalul Caballero a spus că Ungaria și-a realizat o parte din aspirațiunile sale, luptând alături de Italia pentru ordinea și justiția nouă a lumii. Ungaria a avut și până acum în Italia un sincer aliat și continuă să fie sprijinită și în viitor.

Funerariile I. P. S. S. mitropolitului dr. Alexandru Nicolescu dela Blaj.

În ziua de 5 Iunie a. c. a murit, în reședința sa din Blaj, I. P. S. S. mitropolitul dr. Alexandru Nicolescu al Blajului. Sufferind de-o grea boală de timp îndelungat, moartea i-a curmat firul vieții în vârstă de 54 de ani.

Înmormântarea înaltului ierarh s'a făcut a doua zi de Rusalii, fiind așezat spre vecinică odihnă în cripta arhierilor din Blaj.

Slujba prohodului a fost făcută de episcopii greco-catolici ai Ardealului liber, dar din teritoriile cedate n'a venit nimeni. Din partea guvernului a participat dl subsecretar de stat Ion Sandu, iar ca delegat al mitropoliei ortodoxe I. P. C. arhimandritul Trandafir Scorobeșiu.

A fost un mare fiu al Bisericii Sale și un înflăcărat Român. Împărtașim deci cu întreg neamul românesc marea durere ce o simte Biserica pe care a slujit-o cu devotament, blândețe și destoinicie, ca puțini alții. Fie-i amintirea binecuvântată.

Mulțumită publică

În numele filiei ort. rom. „Avram Iancu Casa“ Jud. Turda aducem pe aceasta cale, cele mai sincere mulțumiri Prea cuviosului Părinte Gherman Baciu protosinghel Alba Iulia, care este primul cu adevărat drept credincios, care a înțeles să jertfească, în aceste vremuri grele, pentru înfrumșetarea sfintei noas-

Nr. 1289—1941.

Circulară
cătred onorații membri ai adunării protopresbiterale electorale a protopopiatului Abrud.

Conform ordinului Ven. Cons. Eparhial din Cluj Nr. 5986 din 9 Dec. 1940 și în temeiul delegației primite în ședința consiliului vicarial de 8 Mai 1941 pentru săvârșirea actului alegerii de protopop al protopopiatului Abrud, în înțelesul dispozițiilor artic. 14, 15 și 16 din Regulamentul pentru procedura la alegerea de protopop, convoc prin aceasta:

1) Consiliul protopopesc la ședință pe ziua de 3 Iulie 1941 la ora 9 în cancelaria oficiului protopopesc din Abrud.

2) Adunarea protopopescă electorală pe aceeași zi la ora 10 a. m. în biserica noastră ortodoxă rom. din Abrud.

Înainte de actul alegerii se va sluji Sf. Liturgie în biserica din Abrud, împreună cu invocarea Duhului Sfânt, la care sunt invitați să participe toți membrii adunării protopopesci.

Alba-Iulia, la 10 Iunie 1941.

Dr. Sebastian Stanca
comisar consistorial

Inaugurarea așezământului „Îndrumarea“ al Asociației Amicelor Tinere Fete.

În ziua de 11 l. c. s'a inaugurat, în prezența M. Sale Regina Mama Elena, clădirea așezământului „Îndrumarea“ al Asociației Amicelor Tinerelor Fete.

Clădirea se află pe șoseaua Berceni din București, în mijlocul unui parc de 5 hectare. Clădirea cuprinde săli igienice, dormitoare curate și nenumărate ateliere necesare unei adevărate îndrumări profesionale, în care se vor reeduca fetele svârșite de timpuriu în mocirla vieții și viciile societății.

Ideia acestei opere aparține M. Sale Reginei Mamă Elena, care cu 14 ani în urmă a dat îndrumările potrivite pentru aceasta instituție.

Înfăptuirea aceasta este o verigă din lungul lanț al activității Asociației Amicelor Tinerelor Fete care a căutat să salveze fetele expuse decăderii morale.

Inaugurarea s'a început printr'o slujbă religioasă, după care s'a arătat importanța noului așezământ.

tre biserici un rând complet de haine bisericești și 3 cărți bisericești.

Fiind filia noastră de curând înființată am dori să se mai afle astfel de inițiative nobile, care să ne sprijinească.

Marinimosului donator îi aducem pe aceasta cale cele mai calde mulțumiri.

Epitropla filiei

Temperatura astrelor.

Datarea mijloacelor tehnice moderne, s'a construit un aparat cu care se poate constata temperatura suprafeții astrelor. Astfel se știe că soarele are numai o temperatură mijlocie, că există stele cu o temperatură mult mai ridicată. Cea mai înaltă temperatură o au așa numitele stele „albastre“, cum este, de pildă, steaua „Z“ din Orion, fiind de 23.000 grade C. Stelele „galoene“ au o temperatură de 6000 gr. C (printre care și soarele), iar cele „roșii“ 1800 gr.—2000 gr. C. Aceasta este temperatura suprafeții, în timp ce în interiorul astrelor temperatura atinge mai multe milioane grade. Aceste temperaturi interioare nu pot fi măsurate, ci se calculează după anumite procedee. Se presupune că centrul soarelui are o temperatură de 40 milioane gr. Aceasta este numai o ipoteză, care totuși va fi cândva verificată și ea.

Congresul „Oastei Domnului“ la Sibiu

În crezul „Oastei Domnului“, praznicul pogorării Duhului Sfânt a prilejuit și anul acesta întrunirea la Sibiu, într'un solemn congres, a „ostașilor Domnului“.

„Oastea Domnului“ e o frăție misionară o mișcare de reînviore a vieții religioase în sânul obștei românești.

Ea a fost organizată acum aproape 20 ani de I. P. S. S. Mitropolitul Nicolae al Ardealului și investimântată cu puteri de ofensivă creștină împotriva indifferenței religioase și altor păcate, care otrăvesc sufletul neamului.

„Ostașii Domnului“ se întrunesc la Sibiu în fiecare an, în sărbătorile Rusaliilor, spre a zăbovi în reculegere întăritoare și a strânge în jurul scaunului metropolitan, puteri noi împotriva valurilor de ispite.

Și anul acesta, delegații de „ostași ai domnului“ au venit în pelerinaj la Sibiu, unde au participat la înălțătoarele slujbe religioase și la ședințele de întărire sufletească ale congresului.

Cuvântul arhierului și al altor fruntași ai Bisericii au căzut în sufletul auditorilor asemenea bobului de grâu în brazda mănoasă.

O deosebită impresie a făcut asupra lor ceremonia împănătoare a sfintirii de episcop a P. S. S. Veniamin Nistor al Caransebeșului.

Tip. „A BA“ CENZURAT